

Załącznik do uchwały

Nr XVI/107/2016

Rady Miejskiej w Szczepleszynie

z dnia 24 lutego 2016

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE**

2016-2019

SPIS TREŚCI

Wstęp	2
1. Podstawa prawna programu	8
2. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Szczebrzeszyn w oparciu o dokumenty organizacyjne Ośrodka Pomocy Społecznej.....	8
3. Analiza zasobów i potrzeb dla gminy Szczebrzeszyn.....	12
4. Cel główny i cele szczegółowe Programu, działania i wskaźniki.....	12
5. Spodziewane efekty realizacji celów programowych.....	15
6. Adresaci Programu.....	15
7. Monitorowanie i ewaluacja.....	15
8. Finansowanie realizacji programu.....	16

WSTĘP

Przemoc jest zjawiskiem , które coraz częściej występuje w różnych kręgach społecznych. Każdego dnia jesteśmy świadkami przemocy, jego ofiarami czy obserwatorami zachowań demonstrujących przewagę, siłę, władzę. W związku z tym, iż problem przemocy występuje w życiu rodzinnym stanowi obszar zainteresowań psychologów, socjologów, polityków, kościoła czy policji.

Jerzy Melibruda wskazuje, że przemoc stała się nieodłączną częścią naszego życia. W każdym momencie możemy być narażeni na atak ze strony innych ludzi. Wszyscy spotykamy się z przemocą i najczęściej występujemy w jednej z trzech ról: ofiary, sprawcy lub świadka . Wielu ludzi ma doświadczenia w każdej z nich.

Warto podkreślić, że przemoc jest zjawiskiem społecznym. Nie ma żadnych granic, więc dotyczy szeroko rozumianego społeczeństwa – w nim rodziny. Przemoc wobec najbliższych związana jest ze zwykłym, codziennym przejawem funkcjonowania rodziny.

Dom rodzinny powinien być przestrzenią bezpieczną, gdzie człowiek odczuwa akceptację , zrozumienie, gdzie nabieramy sił i chętnie tam wracamy. Jednak dla wielu, dom nie jest spokojną przystanią, jest miejscem niebezpiecznym, gdzie doznają cierpień fizycznych i emocjonalnych, gdzie są również wykorzystywani seksualnie.¹

Mimo, że w Polsce coraz częściej dyskutuje się na temat przemocy w szerokim znaczeniu tego słowa jednakże najpopularniejszym jest zagadnienie przemocy w rodzinie. Dzięki rozległym badaniom i raportom pojawiają się coraz większe informacje na temat tego, co z założenia powinno się przyczyniać do wzrostu wiedzy o problemie.

Godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej ochrona jest obowiązkiem władz publicznych i wynika z art. 30 Konstytucji RP. Przemoc domowa jest w każdym przypadku naruszeniem godności stanowiącej istotę praw człowieka. Każdy powinien mieć oparcie przede wszystkim w rodzinie. Bardzo często jednak zdarza się, że to właśnie rodzina stwarza największe tego bezpieczeństwa zagrożenie.

W publikacjach występują różne definicje pojęcia przemocy, wszystkie są jednak do siebie podobne- mówią o tym samym zjawisku. Autorzy definicji twierdzą, że zjawisko

1 M. Markiewicz Matyja, Przemoc jako zjawisko społeczne, [w] J. Wawrzyniak, socjologiczne i psychopedagogiczne aspekty przemocy, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Humanistyczno- Ekonomicznej w Łodzi, Łódź 2007, s.44-45

przemocy jest trudne do zdefiniowania.

Irena Pospiszyl twierdzi, że problem zdefiniowania zjawiska przemocy polega na tym, że jeśli definicja obejmuje swoim zasięgiem wszystkie przejawy przemocy, staje się zbyt ogólna, by mogła być przydatna w praktyce, jeżeli natomiast stara się być precyzyjna, obejmuje tylko przypadki skrajne.²

I. Pospiszyl przemocą nazywa „wszystkie nieprzypadkowe akty naruszające osobistą wolność jednostki, które przyczyniają się do fizycznej albo psychicznej szkody drugiego człowieka, i które wykraczają poza społeczne normy wzajemnych kontaktów międzyludzkich.”³

Definicja przemocy według J. Kądzeli, którą przytacza w swoim artykule Iwona Tyrna-Loj głosi, że „przemoc to wywieranie wpływu na innych ludzi, w wyniku którego ich aktualny poziom rozwoju somatycznego i duchowego jest mniejszy niż potencjalny poziom tego rozwoju.”⁴

Powyższe określenia odnoszą się do ogólnego pojęcia przemocy. Istnieją jeszcze definicje odnoszące się tylko do przemocy w rodzinie lub do przemocy wobec dzieci. Takie definicje przedstawiła w swoich opracowaniach E. Jarosz. Według niej „termin przemoc w rodzinie jest wykorzystywany dla określenia działań i zaniechań występujących w różnych związkach międzyludzkich. Obejmuje on każdą formę przemocy w sytuacji, gdy ofiarę i sprawcę łączy pewna forma związku osobistego lub, gdy pozostawali oni w takim związku w przeszłości. Przemoc wewnątrzrodzinną należy określić jako : wszelkie formy złego traktowania członków rodziny, zwłaszcza w sytuacji, kiedy nie są oni w stanie skutecznie się bronić, wszelkie działania aktywne i pasywne, które godzą w osobistą wolność jednostki i przyczyniają się do jej szkody psychicznej i fizycznej, niezgodne ze społecznymi normami i standardami wzajemnych relacji w rodzinie.”⁵

W Polsce obowiązująca ustawowa definicja przemocy w rodzinie, została zawarta w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. nr 180 poz. 1493, z późn.zm.). Zgodnie z art.2 ust.2 przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1 (osoby najbliższe w rozumieniu np.: 115 § 11 Kodeksu karnego,

2 I.Pospiszyl „Razem przeciw przemocy”, Warszawa 1999

3 I. Pospiszyl, „ Razem przeciw przemocy”, Warszawa 1996, s. 16

4 „ Nowe w szkole”3/2000-2001, Warszawa 2001r, art..pt. „ Przemoc i agresja między uczniami”

5 „Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej: pod red. D.Lalak, T.Pilch, Warszawa 1999,s. 220

a także inne osoby wspólnie zamieszkujące lub gospodarujące) w szczególności narażające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że:

1. Jest intencjonalna
2. Istnieje wyraźna przewaga sił
3. Narusza prawa i dobra osobiste
4. Powoduje cierpienie i ból

Jeszcze do niedawna uważano, że przemoc domowa występuje rzadko i wyłącznie w rodzinach patologicznych, a agresję pomiędzy członkami rodziny uważano za jedną z wielu normalnych form zachowania w codziennym życiu. Historycznie rzecz ujmując, przemoc stosowana przez dorosłą osobę wobec bliskich (w tym dzieci), postrzegana była jako akceptowany sposób sprawowania nad nimi władzy i kontroli. Na gruncie prawa i polityki społecznej podejmowano próby wyróżnienia przemocy społecznie akceptowanej (dopuszczalnej) i nadużywania przemocy czy „niewłaściwej” przemocy w rodzinie, co znacznie utrudniało wszelkie próby zajęcia się tym problemem.

W Polsce dostrzeżono zjawisko przemocy w rodzinie i zaczęto je traktować jako problem społeczny w latach 90-tych przy okazji modernizacji leczenia odwykowego.

Przemoc jest zjawiskiem wieloaspektowym, a rozmaite sposoby wyjaśnienia przyczyn przemocy są użyteczne głównie, dlatego że podkreślają różnorodność czynników uwikłanych w występowanie przemocy domowej. Zbytne uproszczenie powoduje, że rozwiązanie tego problemu wydaje się nadzwyczaj łatwe, np. „alkoholizm powoduje występowanie przemocy”. Tymczasem praktyka i wiedza wskazują, że przemoc występuje zarówno w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym jak i wolnych od niego. Większość osób nadużywających alkoholu, które pod jego wpływem stają się agresywne wobec członków własnej rodziny, przyznaje się do stosowania przemocy również na trzeźwo. Alkoholizm nie jest przyczyną przemocy, ale występującym z nią uwarunkowaniem, podobnie jak wiele innych zjawisk.

Przemoc ma różne aspekty i oblicza:

- jest procesem, gdyż nie pojawia się zniemacka i tworzy cykle,

- ma tendencje do powtarzania się i rzadko jest jednorazowym epizodem,
- toczy się w wymiarze dominacji i uległości , gdyż osoba stosująca przemoc (potocznie zwana sprawcą) dąży do uzyskania totalnej dominacji nad osobą doznającą przemocy (potocznie zwaną ofiarą),
- nie jest zjawiskiem niezależnym od udziału człowieka co oznacza, iż jest on zdolny do radzenia sobie ze złością, która czyni go sprawcą („nie mogę, to jest silniejsze ode mnie”, używane przez sprawców jest maską dla „nie chcę”),
- odpowiedzialność zawsze jest po stronie sprawcy niezależnie od tego co zrobiła ofiara,
- przejawia się w różnych formach,
- niektóre przejawy grożenia przemocą są w istocie aktami przemocy.

Szerokie ujęcie problemu pozwala wyodrębnić:

- typ przemocy, w której sprawcami są dorośli: *przemoc wobec partnerki/a, przemoc wobec dziecka,*
- typ przemocy, w której sprawcami są dzieci: *przemoc wobec rodziców, przemoc wobec rodzeństwa,*
- typ, w którym sprawcami mogą być dorośli i dzieci: *przemoc wobec osób w podeszłym wieku.*

Odzwierciedla to fakt, iż wzorce agresywnego zachowania mogą być przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Dla zrozumienia dlaczego tak trudno osobom doznającym przemocy zmienić swoją sytuację ważne jest przyjrzenie się specyfice relacji między osobą stosującą przemoc a ofiarą. Zdecydowana większość ofiar nie doświadcza przemocy w sposób ciągły. Przemoc ma bowiem cykliczny charakter. Obecność tych cykli lepiej wyjaśnia proces wiktyimizacji osób doznających przemocy, a także pojawiający się w ich zachowaniu syndrom wyuczonej bezradności. W cyklu przemocy występują trzy niezależne fazy, zmienne pod względem swej intensywności i czasu trwania :

1. *faza narastania napięcia* (inaczej tworzenia i budowania napięcia) to pierwsza faza cyklu,
2. *faza gwałtownej przemocy* (inaczej wybuchu, incydentów bicia) to druga faza ; agresja w tej fazie może być zagrażająca dla zdrowia i życia ofiary, moment zakończenia aktu przemocy zależy wyłącznie od sprawcy i nie ma żadnego związku z zachowaniem „ofiary” (sygnały jej bólu i cierpienia nie wyciszają agresji),

3. *faza „miodowego miesiąca”* (inaczej uspokojenia i miłości) to trzecia faza w czasie, której sprawca między innymi często obiecuje, że już nigdy więcej nie skrzywdzi ofiary lub po prostu zachowuje się jakby przemoc nigdy nie miała miejsca; faza ta jest przemijająca i rozpoczyna się znowu faza narastania napięcia.

Faza „miodowego miesiąca” zatrzymuje ofiarę w sytuacji przemocy, bo łatwo pod jej wpływem zapomnieć o koszmarze pozostałych dwóch faz. Prawdziwe zagrożenie, jakie niesie ze sobą ta faza jest związane z tym, że przemoc w następnym cyklu zazwyczaj jest gwałtowniejsza i za każdym razem narasta. Jeśli już raz doszło do użycia przemocy, będzie się ona powtarzać dopóki nie będzie przerwana, najczęściej przez interwencję z zewnątrz.

Przedstawione wyżej fazy cyklu przemocy w rodzinie następują kolejno po sobie przybierając na sile. Z czasem skróceniu ulega faza miodowego miesiąca, gdyż doświadczenie uczy sprawcę, że nie musi się tak bardzo starać- ofiara nie realizuje swoich gróźb i zamierzeń. Czasem już sam brak przemocy jest dla ofiary nagradzający. Tym czasem u sprawcy narasta poczucie bezkarności, a u ofiary poczucie winy i bezsilności.

Stereotypy, które głęboko zapuszczają swoje korzenie i fałszują rzeczywistość są kolejną groźną pułapką. Przyjmowanie ich następuje ze szczególną łatwością, wtedy gdy nie napotykają żadnych przeciwstawnych sądów. Zniewalający wpływ ich powszechności pochodzi także z sugestywnej mocy powtarzania, szczególnie gdy nie tylko słuchamy powtórzeń całego środowiska, ale i sami powtarzamy. Uwalnianie się od stereotypów utrudnione jest przez fakt, że fałszywe założenia są często przekonaniem charakterystycznymi dla całego środowiska lub danej epoki. Obejmują one różnorodne obszary codziennego życia, m.in. podział ról w domu, przywileje związane z płciąitp. Osobom żyjącym w środowisku, gdzie panuje przyzwolenie na wyzwiska i bicie jest o wiele trudniej przeciwstawić się takiemu traktowaniu niż tym, których otoczenie takich zachowań nie aprobuje.

Z punktu widzenia problemu przemocy za najgroźniejsze uważa się stereotypy:

1. *usprawiedliwiające przemoc* np. „jak chłop baby nie bije to jej wątroba gnije”, „jak się ciebie nie będą bać, to się z ciebie będą śmiać”, „tyłek nie szklanka.....”, „mnie też bili i wyrosłem na porządnego człowieka”;
2. *przenoszące odpowiedzialność za przemoc na ofiary* np. „widziały gały co brały”, „sama sobie winna”, „kobieta odpowiada za ognisko domowe”;
3. *przekonania izolujące ofiary* np. „nie mów nikomu co się dzieje w domu”.

Przemoc może spowodować oprócz szkód fizycznych również trwałe i rozległe następstwa w psychice człowieka. Z powodu wielu następstw takich doświadczeń, cierpią nie tylko ci którzy są ofiarami, ale również bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy tj. najczęściej dzieci. Tego typu doświadczenia uczą agresywnego stylu zachowania, zwiększają pobudzenie w sytuacjach z elementami agresji, zmniejszają opór przed agresywnym zachowaniem, zaburzają poglądy na rozwiązywanie konfliktów i zmniejszają wrażliwość na agresywne zachowania. Olbrzymie koszty przemocy domowej ponoszą zarówno jednostki, jak i społeczeństwo. Są to także koszty ekonomiczne, związane ze świadczeniami medycznymi dla jej ofiar.

1. Podstawa prawna programu

Gminny Program Przeciwdziałania przemocy w Rodzinie został opracowany zgodnie z następującymi dokumentami:

1. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 poz..1390 t.j.)
2. Ustawa z dnia 26 października 1982 r o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2015 r poz. 1286t.j.)
3. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz.U. 2015 r poz. 163 ze zm.)
5. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020

Program jest skorelowany z następującymi Programami:

- * Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020
- * Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Szczebrzeszyn
- * Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Szczebrzeszynie

2. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Szczebrzeszyn w oparciu o dokumenty organizacyjne OPS w Szczebrzeszynie

Gmina Szczebrzeszyn położona jest w południowej części woj. lubelskiego i zachodniej powiatu zamojskiego. Obszar Gminy otacza miasto Szczebrzeszyn – siedzibę Urzędu Miejskiego, oddaloną od Zamościa o 22 km w kierunku zachodnim. Ponadto Szczebrzeszyn jest ośrodkiem turystycznym na terenie otuliny RPN oraz Szczebrzeszyńskiego Parku Krajobrazowego

Gmina graniczy:

- od północy z gminami: Nielisz i Sulów;
- od zachodu z gminą Radecznica;
- od południa z miasto-gminą Zwierzyniec;
- od wschodu z miasto-gminą Zamość

Przemoc w rodzinie jest jednym z najczęściej wyróżnianych rodzajów przemocy, budzących relatywnie najwięcej emocji. Skala zjawiska przemocy w rodzinie jest bardzo trudna do zdiagnozowania z uwagi na złożoność form jakie przybiera, ale także przez postawę samych ofiar, które często z różnych przyczyn nie zgłaszają problemu odpowiednim służbom.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2005r., Nr 180, poz. 1493 z późn. zm. ogłoszonymi w: Dz. U. z 2009r. Nr 206, poz. 1589, z 2010r. Nr 28, poz. 146) nakłada na samorząd obowiązek opracowania i realizacji programu dążącego do zmniejszenia skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz zwiększenia skuteczności udzielanej pomocy osobom jej doświadczającym. Odpowiednio przygotowane i wdrażane działania powinny doprowadzić do rozwiązania kluczowych problemów związanych z przemocą na terenie miasta. W ogólnej metodologii tworzenia tego typu dokumentów najistotniejszym elementem jest możliwie szerokie i rzetelne rozpoznanie skali problemu. Niniejsza diagnoza jest zatem punktem wyjścia i podstawą do planowania i podejmowania działań.

Informacje gromadzone przez Zespół Interdyscyplinary, Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Komisariat Policji w Szczepieszynie stanowiły podstawę do poznania skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz działań podejmowanych w ramach systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Ze względu na charakter problemu przemocy bardzo trudno jest oszacować faktyczną liczbę osób, których ona dotyka. Bardzo często przemoc domowa jest ukrywana i duża część osób, które jej doświadczają, nie decyduje się na ujawnienie i zwrócenie się o pomoc do instytucji działających w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy. Świadczą o tym dane o liczbie ofiar przemocy wyliczone w oparciu o liczbę wypełnionych Niebieskich Kart w roku 2014 w Polsce.

Dane o procedurze Niebieskie Karty w gminie Szczepieszyn przedstawiają się następująco: W 2013 roku sporządzono 4 NK, w 2014 roku sporządzono 13 NK, a do listopada 2015 roku sporządzono 20 NK. W każdym roku większość Niebieskich Kart wypełniana była przez Policję i pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej

w Szczebrzeszynie, w pojedynczych przypadkach procedurę wszczęła służba zdrowia, ani razu nie uczestniczyły w tym placówki oświatowe.

Analizując powyższe dane można stwierdzić, że z roku na rok wzrasta liczba sporządzanych Niebieskich Kart, co świadczy o tym, że wzrasta świadomość społeczności lokalnej co do zjawiska przemocy domowej na terenie gminy.

Do wyjaśniania i rozwiązywania konkretnych przypadków zgłaszanej przemocy powoływane były grupy robocze. W 2013 roku odbyło się 26 spotkań grup roboczych, w kolejnych latach 49 i 50 spotkań. Liczba rodzin objętych działaniami zespołu ze względu na zdiagnozowanie problemu przemocy najwyższa była w roku 2015.

Tabela 1 .Osoby nadużywające alkoholu objęte działaniami GKRPA

Formy Działania	2012	2013	2014
Liczba prowadzonych teczek osób nadużywających alkoholu	34	36	31
Skierowania na leczenie (do sądu)	5	1	3

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GKRPA w Szczebrzeszynie

Tabela 2. Dane dotyczące interwencji domowych przeprowadzonych przez KP Szczebrzeszyn

Rodzaj Interwencji	2013	2014	2015
Domowe	143	148	69

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych KP w Szczebrzeszynie

Na podstawie danych uzyskanych z Komisariatu Policji w Szczebrzeszynie ustalono, że w latach 2013-2014 odnotowano większą ilość interwencji w stosunku do bieżącego roku.

Poniżej zamieszczono dane dotyczące postępowań przygotowawczych i sprawdzających wynikających z art. 207 kk.

Tabela 3. Dane dotyczące postępowań przygotowawczych i sprawdzających wynikających z art. 207 kk

Rok	2012	2013	2014
Postępowania przygotowawcze /RSD/	13	8	7
Postępowania sprawdzające /RCzS/	9	7	6

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych KP w Szczebrzeszynie

Analizując powyższe dane ustalono, że zmniejsza się liczba postępowań sprawdzających i przygotowawczych z art. 207 kk. Z relacji funkcjonariusza Policji wynika, że sporządzenie Niebieskiej Karty nie kończy się wszczęciem postępowania.

Przemoc domowa, w myśl ustawy o pomocy społecznej, jest jednym z powodów przyznania pomocy przez Ośrodek Pomocy Społecznej. Osoby i rodziny dotknięte tym problemem mają możliwość skorzystania z wieloaspektowej pomocy zarówno finansowej, jak i rzeczowej, psychologicznej, prawnej oraz w postaci pracy socjalnej. Dane z lat poprzednich wskazują, że w poszczególnych latach liczba rodzin zgłaszających się o pomoc z powodu przemocy zmienia się, jednak najczęściej rodzin wspierano w 2015 roku. Odnotowuje się tendencję wzrostową, gdyż każdej rodzinie, w której wszczęto procedurę Niebieskiej Karty udzielano wsparcia w różnej formie - finansowej, prawnej, psychologicznej oraz objęto pracą socjalną

Podsumowując, dane dotyczące liczby sporządzonych Niebieskich Kart nie oddają w pełni obrazu problematyki przemocy domowej na terenie gminy. Zjawisko to jest trudne do zdiagnozowania między innymi ze względu na strach przed sprawcą przemocy i niewiarę w uzyskanie jakiegokolwiek pomocy w celu zmiany obecnej sytuacji w której znajdują się osoby doświadczające przemocy.

3. Analiza zasobów i potrzeb dla gminy Szczebrzeszyn

Zasoby	Potrzeby
<ul style="list-style-type: none"> • Strategia Rozwiązywania Problemów 	<ul style="list-style-type: none"> • Potrzeba zorganizowania wsparcia

<p>Spółecznych Gminy Szczebrzeszyn na lata 2015- 2020</p> <ul style="list-style-type: none"> • Działalność Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Szczebrzeszynie • Programy profilaktyczne i wychowawcze przeciwdziałające przemocy w szkołach • Spotkania, pogadanki ze specjalistami w szkołach, • Funkcjonowanie świetlic środowiskowych jako propozycji spędzania czasu wolnego dla dzieci w różnym wieku • Punkt Konsultacyjny działający przy OPS w Szczebrzeszynie 	<p>dla osób dotkniętych przemocą np. grupy pomocowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Potrzeba zorganizowania lub udostępnienia oferty pomocowej dla osób stosujących przemoc np. grupy korekcyjno- edukacyjne
---	--

4. Cel główny i cele szczegółowe Programu, działania i wskaźniki

Celem głównym programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz ochrona ofiar przemocy w rodzinie, zwiększenie skuteczności pomocy rodzinom dotkniętym tym problemem.

Cele szczegółowe:

- Udzielanie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie
- Ochrona ofiar przemocy przed dalszą przemocą
- Edukacja środowiska lokalnego w zakresie przemocy
- Zwiększenie skuteczności działań osób zobowiązanych i uprawnionych do przeciwdziałania przemocy
- Zmiana zachowań i postaw osób stosujących przemoc, która zmniejszy ryzyko dalszego stosowania przez nie przemocy oraz zwiększy zdolność do samokontroli agresywnych zachowań i do konstruktywnego życia w rodzinie

Działania

Poniżej opisano działania - określono czynności jakie należy wykonać , aby zrealizować postawione cele. Wskazano jakie podmioty i w jakim zakresie będą zaangażowane

w realizację programu, a także opisano efekty, które chce się osiągnąć w wyniku realizacji zadań.

Lp	Cele szczegółowe	Działania/wskaźniki	Realizatorzy działań	Terminy realizacji
1	Udzielanie pomocy i wsparcia członkom rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie	<p>a) praca socjalna b) poradnictwo psychologiczne, pedagogiczne, prawne, socjalne, medyczne c) Niebieska Karta d) kierowanie do udziału w programach korekcyjno - edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p> <p>WSKAŹNIKI</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczba porad udzielonych ofiarom przemocy - liczba sprawców przemocy objętych działaniami terapeutycznymi - liczba rodzin objętych działaniami pomocowymi - liczba założonych Niebieskich Kart - liczba wydanych zaświadczeń lekarskich 	<ul style="list-style-type: none"> * Zespół Interdyscyplinarny * Ośrodek Pomocy Społecznej * Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej * Komisariat Policji * Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych * szkoły * placówki działające na rzecz osób dotkniętych przemocą w 	2016-2018
2.	Ochrona ofiar przemocy przed dalszą przemocą i działania skierowane na osoby stosujące przemoc	<p>a) Umożliwienie schronienia , udzielenie pomocy materialnej osobom dotkniętym przemocą domową b) odizolowanie osoby stosującej przemoc od osób dotkniętych przemocą</p> <p>WSKAŹNIKI</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczba interwencji dotyczącej przemocy domowej 	<ul style="list-style-type: none"> * Komisariat Policji * Ośrodek Pomocy Społecznej 	2016-2018
3	Edukacja środowiska lokalnego w zakresie przemocy	<p>a) prowadzenie pogadanek w szkołach na temat przemocy i agresji b) organizowanie spotkań edukacyjnych dla rodziców</p>	<p>a) Szkoły Podstawowe, b) Gimnazja c) Miejski Dom Kultury d) Ośrodek Pomocy</p>	2016-2018

		c) organizowanie konkursów np. plastycznych wśród dzieci i młodzieży w zakresie zapobiegania przemocy d) rozpowszechnianie ulotek informacyjnych na temat przeciwdziałania przemocy w rodzinie i możliwościach uzyskania pomocy	Społecznej	
4.	Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie	a) szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla członków grup roboczych i zespołu interdyscyplinarnego b) usprawnienie pracy zespołu interdyscyplinarnego WSKAŹNIKI - LICZBA PRZESZKOLONNYCH OSÓB	Wszyscy realizatorzy programu	2016-2018

5. Spodziewane efekty realizacji celów programowych:

1. Zmiana postaw i wzrost świadomości społecznej wobec zjawiska przemocy domowej
2. Wzrost efektywności współpracy instytucji działających na rzecz osób doznających przemocy domowej
3. Zmniejszenie skali zjawiska przemocy na terenie gminy
4. Udzielanie profesjonalnej pomocy dla osób doznających przemocy
5. Udostępnianie informacji na temat możliwości uzyskania pomocy w sytuacji doświadczania przemocy domowej.

6. Adresaci Programu:

Głównymi adresatami programu są:

- rodziny i osoby dotknięte bezpośrednio zjawiskiem przemocy
- rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy
- przedstawiciele instytucji i służb pracujący z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi przemocą

7. Monitorowanie i ewaluacja

Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość

Zespołu Interdyscyplinarnego składaną do 31 marca każdego roku do Burmistrza Szczebrzeszyna na podstawie zebranych informacji od instytucji realizujących Program.

8. Finansowanie

Finansowanie realizacji zadań Programu będzie dokonywane ze środków budżetowych gminy, w tym środków Funduszu Przeciwdziałania Alkoholizmowi pochodzących z opłat za zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych, a także dotacji celowych w ramach zadań własnych i innych źródeł zewnętrznych.